

Як змінювалося маленьке село Федорівка

На мапі Рівненщини досі є села, що називають неперспективними. Це ті, де немає закладів освіти, культури, медицини, магазинів, там погані дороги, мало молоді та вкрай негативне демографічне становище. Проблемою їх також є масове безробіття. На розвиток інфраструктури фактично не виділяють бюджетних асигнувань, тому поступово вони перетворюються на такі, про які згодом кажуть: «Забуті Богом і людьми». А все тому, що молодь залишає глибинку в пошуках кращого життя. Ще років 15 тому така перспектива не оминула, здавалося, і Федорівку, що адміністративно підпорядкована Вирівській сільській раді. Однак, навідавшись туди, побачили, що населений пункт, де проживають майже 700 осіб, розвивається. Великі гроші змінили маленьке село. Як саме? Читайте далі.

Школи оновлюють за кошти сільського бюджету

Найперше завітали в сільську школу. Очолює Федорівську ЗОШ I-II ст. Світлана Куришко. Закладу також підпорядкована Олексіївська ЗОШ I ст. У них 137 учнів навчають 23 педагоги, більшість із них колишні учні дев'ятирічки. Світлана Адамівна вчитель початкових класів, але ще зі студентських років захоплюється грою на баяні. Нині ж вона – директор. Пропрацювавши майже два десятиліття на педагогічній ниві, ніколи й не думала,

що очолюватиме заклад освіти. Коли в рідній школі, де зростили не одне покоління педагогів, постав вибір, кому доручити кермо великого корабля знань, довірили Світлані Куришко. Уже 6 років працює на цій посаді. Із гордістю розповідає директорка про співпрацю з Вирівською сільською радою. Ще за каденції Юрія Солтиса в навчальному закладі побудували внутрішні вбиральні, замінили дах, оновили фасад. Цього року за сприяння сільського голови Богдана Опалька та депутатського корпусу встановили сучасний паркан вартістю понад 600 тис. грн. Розповіла і про проблеми: двозмінне навчання, потреба в спортивній та актовій залах. Попри це в школі укомплектовані за сучасним принципом 5 класних кімнат, працює комп'ютерний клас, є якісний Інтернет. Гордістю є учениця 9 класу Ангеліна Таргоній. Вона – неодноразовий призер районних конкурсів, олімпіад.

Світлана Куришко народилась у Федорівці, у звичайній сільській сім'ї, мама трудилася продавцем, а тато водієм. Професію вибрала з любові до дітей. І не шкодує. Із чоловіком виростили трьох дітей, дві доньки обрали мамину стежку – вчителюють, син навчається на магістратурі Тернопільського політехнічного університету. До речі, чоловік Володимир Дмитрович родом із Карасина. Закінчивши Мирогощанський радгосп-технікум, два роки відслужив в Афганістані (м. Шинданд). Звичайно, про війну завжди тяжко говорити, а надто коли вона залишила слід не лише в пам'яті, а й на тілі. Що пережив,

розповіла дружина, адже в чужій країні чоловік втратив найцінніше – здоров'я.

Імовірно, після повернення з Афганістану саме любов рідних людей давала силу жити, долати біль. Уже перед дембелем Володимир отримав травми, що ледве не забрали життя. Ударна хвиля кинула парубка на скелі, через роки внаслідок отриманих травм розвинулась хвороба Бехтерева. Звичайно, після війни життя не зупинилося. Реабілітувавшись, приїхав у Федорівку, працевлаштувався головним агрономом у радгосп «Федорівський», згодом також трудився в місцевому лісництві, звідки й пішов на заслужений відпочинок. Та й дотепер болить Володимиру Куришку Афган, тому не хоче згадувати ту чужу війну. Надто велика її ціна.

Відмовників від щеплень меншає

ФАП у Федорівці діє з 2005 року, його також звели за кошти сільського бюджету. Очолує медзаклад Ольга Мельник. З її слів дізналися, що нині в селі є 7 діток до року та 4 вагітних жінки. Того дня в медпункті прийом громадян здійснювали сімейний лікар Ясногірської амбулаторії загальної практики сімейної медицини Григорій Забіяка та медична сестра Людмила Плугатаренко. Понад 40 осіб отримали консультації фахівця, а ще виписали 56 рецептів на безкоштовні ліки згідно з програмою «Доступні ліки». Завідуюча ФАПом також зауважила, що відмовників від щеплень меншає щороку. Важливу роль у цьому відіграють ЗМІ, де постійно інформують про наслідки відмов, що нерідко призводить до летальних випадків. Особливо побільшало охочих щепитись, коли інформували про смертельні випадки від кору. Щодо проблем закладу – актуальною залишається нагальна потреба у ФАПі проточної води.

Клесівські кооператори дбають про селян

У магазині Клесівського споживчого товариства, де працює продавцем Оксана Тушич, представлений широкий вибір товарів продуктової та промислової груп, алкоголю, побутової хімії. Товарообіг у місяць становить понад 100 тис. грн. І це тому, що в селі діють ще 5 приватних закладів торгівлі. Однак керівництво СТ дбає про покупців, продукти й товари постачають щодня. Планують провести ремонт приміщення.

Коптить м'ясо, сало, рибу... вдома

Кожен хазяїн, який утримує домашнє господарство, впевнена, має свій рецепт приготування смачних м'ясних страв. А декотрі в цьому здобули навіть авторитет. До них односельці звертаються, аби їх м'ясо, сало, рибу приготували за особливою рецептурою. Кажуть, копчення – єдиний спосіб обробки, що має найприємніший смак, ніжний і апетитний аромат. Однак таких кулінарів одиниці на весь район. У Федорівці живність, що бігає та плаває коптить 46-річний Микола Ковтун. Ремесла різника та приготування м'ясних виробів навчився від батька. Багато років уже й сам коптить рідним і друзям ковбаси, сало, м'ясо, рибу. Ці продукти мають чудовий золотисто-коричневий колір, але найголовніше –

зберігаються добре. Для їх приготування чоловік використовує лише натуральні спеції: сіль, перець, лавровий лист. Рибу засолює за власним рецептом, але без рідкого диму, залишає на добу, потім коптить 5 годин. Не секрет, що для копчення заготовляють ту деревину, що значно впливає на смак. Тому кращою є вільха та фруктові дерева, які зазвичай і використовує.

Крім того, Микола Володимирович пасічник, утримує 11 бджолосімей, викачує за сезон до 100 літрів меду. Допомагає йому в цій нелегкій справі донька Анжела. Подружжя виховує ще двох синів – Рувима та Руслана. Ковтуни є християнами віри Євангельської, тож вільний від роботи час присвячують служінню Богу.

У Федорівці запрацює вуличне освітлення

Попри те, що Федорівка невеличка, доїхати сюди можна комфортно, адже дорога, що зміркою в'ється між лісом і полем, біля будинків заасфальтована. Проте в самому селі вона потребує ремонту. Як зауважив очільник багаточисельної громади Богдан Опалько, цей шлях підпорядкований обласному управлінню доріг, тож ремонтувати органу місцевого самоврядування заборонено. Інакше доведеться відповідати перед законом. Щодо решти вулиць – їх частково прогрейдерували.

Дороги, ймовірно, – найболючіша проблема селян, адже населеним пунктом щоденно проїжджають десятки автомобілів із Вирів, Селища, Ясногірки... Та, попри такий вагомий недолік, Федорівка має, як побачили, багато позитивних перетоврень. А незабаром у селі запрацює вуличне освітлення, його відновлюють також за власні кошти. До речі, всі новозабудовані масиви тут електрифікують за кошти сільського бюджету.

Лотоцька О.